

alimara

REVISTA DE TREBALL SOCIAL

NÚMERO 35 / SEGONA ÈPOCA / JUNY DE 1995

**Consell Insular
de Mallorca**

alimara

Núm 35

Segona Època. Juny de 1995

Edita: Consell Insular de Mallorca
Redacció: Servei d'Acció Social i Sanitat
General Riera, 67
07010 Palma
Tel. (971) 76 07 62
Fax: (971) 76 19 52

Portada: *Un lloc dins un pensament*
de **Joan March Torrandell**

Impressió: ESMENT. Centre Especial de Treball d'AMADIP

Dipòsit legal: PM - 128 - 1987

Els articles d'aquesta revista expressen únicament l'opinió dels seus autors.

JORNADES SOBRE ELS SERVEIS SOCIALS D'ATENCIÓ PRIMÀRIA A LES ILLES BALEARS

Palma, 30 de novembre, 1 i 2 de desembre de 1994

Centre Cultural S'Escorxador

LÍNIES BÀSIQUES PER A L'ACTUACIÓ DELS POLÍTIQS RESPONSABLES DELS SERVEIS SOCIALS D'ATENCIÓ PRIMÀRIA

Antoni Jaume Castelló

Educador social

Associació Professional d'Educadors Socials de les Illes Balears

1. Que es prioritzi la tasca de prevenció per poder reforçar l'estat de la normalitat, sense caure en l'exclusiva programació de la intervenció en els conflictes que se succeiran. Aleshores, no es tracta de solucionar-los, sinó d'evitar la seva incidència en la comunitat i que quan la intervenció sigui obligada, que es realitzi en el moment més adequat.

L'assumpció d'aquesta línia "preventiva" us donarà un alt rendiment. A continuació, alguns exemples per entendre que la prevenció és rendibilitat:

* Planificació familiar	- Proporció de fills a càrrec.
	- Prestacions de Seguretat Social.
* Prevenció de la salut	- Malalties venèries.
* Remodelació urbanística	- Despeses en infraestructura.
* Educació en el temps lliure	- Recursos especialitzats.

2. La segona perspectiva es basa en una efectiva integració horitzontal de les àrees relacionades amb el benestar social: salut, esports, cultura, urbanisme, educació, consum, serveis socials, etc., els quals, en una acció integrada, han de convergir en un programa global dirigit a millorar la qualitat de vida. En definitiva, heu d'entendre que una acció integrada vetlla per una rendibilitat dels recursos i evita la duplicitat d'accions.

Moltes vegades, segons la temàtica, un mateix sector pot ser competència de varis serveis, amb la qual cosa és fàcil trobar coincidència en les propostes i en les realitzacions. Per tant, a més de traduir-se en un esforç innecessari, desorienta el ciutadà/usuari/client.

3. Una altra variable necessària per obtenir l'eficàcia a partir dels dos punts anteriors, és aconseguir la continuïtat d'una tasca que es pot veure trencada per no comptar amb el suport polític-econòmic necessari, és a dir, la dimensió del temps en l'acció social s'ha de perllongar a llarg termini, corroborat tècnicament.

Els polítics que assumeixin aquesta variable possiblement estan exercint un maltractament institucional, ja que els talls, els canvis bruscs, el tancament de serveis, etc., ocasionen una gran distorsió a la població que rep la intervenció.

4. Importància de les avaluacions. Heu de llegir les avaluacions dels vostres tècnics on també us presenten propostes d'actuacions futures. No utilitzeu només l'òptica quantitativa per valorar i "utilitzar" el treball realitzat. Veureu que

hi ha també una avaluació formativa imprescindible per augmentar la qualitat professional.

5. Finalment, un darrer missatge als polítics: poder tenir uns professionals eficients i eficaços -en definitiva, qualificats per a la seva tasca- implica incloure en la programació i en les estructures varis elements que atenguin el professional en allò individual i als equips. Els més importants són:

- a) Formació.
- b) Reciclatge continuat.
- c) Supervisió psico-pedagògica.
- d) Suport tècnic.

Després d'articular aquestes variables dins la vostra línia programàtica d'actuació en els vostres municipis, segur que heu començat a donar una primera passa cap al desenvolupament del sistema de Serveis Socials.

I, cap on dirigir aquest sistema de Serveis Socials?

Deixau-me acabar amb dues reflexions, dirigides a polítics i també a tècnics:

La primera, quant al treball comunitari. És necessari activar nous recursos, els recursos que anomenem potencials, i que només es poden trobar en els individus, en els grups i en la Comunitat. S'ha de treballar perquè la Comunitat i els seus integrants participin amb aportacions solidàries a la solució dels problemes (i de les causes) que la mateixa Comunitat i els seus integrants, o part, pateixen.

En darrer lloc, em fa l'efecte que s'està confonent el treball social amb les prestacions socials que es donen en els Serveis Socials.

El treball social és un valor afegit i si no hi ha condicions reals perquè es pugui realitzar, aquest valor afegit es burocratitza ràpidament i perd les seves potencialitats.

Sense valor afegit no hi ha cap element d'aquella utopia extraordinària del treball social que era i ha estat l'única professió que, treballant, es plantejava al mateix temps la necessitat de desaparèixer. Ajudar l'individu a trobar la seguretat i l'autonomia suficient per ajudar-se a si mateix.

O dit en termes menys utòpics: treballam perquè hi hagi menys gent que necessiti del nostre treball.